

Smjernice o uporabi unutarnjih modela

Uvod

- 1.1. U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) 1094/2010 od 24. studenoga 2010. (u daljnjem tekstu: Uredba o EIOPA-i)¹ EIOPA izdaje smjernice upućene nadzornim tijelima i društvima za osiguranje i reosiguranje o uporabi unutarnjih modela primjenom Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Direktiva Solventnost II)², posebno u člancima 112., 113., 115., 116., 120. do 126. i 231., dalje razvijeno putem Glave I., Poglavlja VI. i Glave II., Poglavlja II. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ (dalje u tekstu: Delegirana Uredba Komisije 2015/35)³. Ove smjernice također uzimaju u obzir EIOPA-ine provedbene tehničke standarde o postupcima za odobrenje unutarnjih modela i o postupku za donošenje zajedničke odluke za unutarnje modele grupe⁴.
- 1.2. Cilj EIOPA-inih smjernica o uporabi unutarnjih modela jest pružanje uputa o onome što bi nadzorna tijela i društva za osiguranje ili društva za reosiguranje trebala razmotriti kako bi nadzornim tijelima omogućili da odobre i nastave dopuštati uporabu unutarnjeg modela za izračun potrebnog solventnog kapitala i kako bi društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje omogućili uporabu unutarnjeg modela za izračun svog potrebnog solventnog kapitala u skladu sa zahtjevima Direktive Solventnost II kako je detaljnije objašnjeno u Delegiranoj uredbi Komisije 2015/35.
- 1.3. Cilj je smjernica također ojačati usklađivanje nadzornih praksi s obzirom na procjenu unutarnjih modela. U slučaju unutarnjih modela za grupe treba postojati odgovarajuća razina komunikacije među nadzornim tijelima unutar kolegija, a posebno među uključenim nadzornim tijelima.
- 1.4. Ove smjernice upućene su nadzornim tijelima prema Direktivi Solventnost II.
- 1.5. Sve se smjernice primjenjuju, osim ako nije izričito drugačije navedeno, na uporabu:
 - unutarnjeg modela, potpunog ili djelomičnog, koji se prezentira za odlučivanje o njegovoj uporabi ili se trenutačno upotrebljava za izračun potrebnog solventnog kapitala društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.
 - unutarnjeg modela grupe, potpunog ili djelomičnog, kako je definirano dalje u tekstu, koji se prezentira za odlučivanje o njegovoj uporabi ili se trenutačno upotrebljava za izračun potrebnog solventnog kapitala.
- 1.6. Smjernice se primjenjuju od 1. travnja 2015.

¹ SL L 331, 15.12.2010., str. 48.–83.

² SL L 335, 17.12.2009., str. 1.-155.

³ SL L 12, 17.01.2015., str. 1.-797.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

1.7. Za potrebe smjernica primjenjuju se sljedeće definicije:

- „Unutarnji/unutarnje model/e grupe (ili grupa)“ treba razumijevati i kao unutarnji model koji je primijenjen da se upotrijebi isključivo za izračun potrebnog solventnog kapitala konsolidirane grupe (u skladu s člankom 230. Direktive Solventnost II) i kao unutarnji model koji je primijenjen da se upotrijebi za izračun potrebnog solventnog kapitala konsolidirane grupe te potrebnog solventnog kapitala najmanje jednog povezanog društva za osiguranje uključenog u područje primjene ovog unutarnjeg modela za izračun potrebnog solventnog kapitala konsolidirane grupe (zvanog unutarnji model grupe u skladu s člankom 231. Direktive Solventnost II u smjernicama).
- Koncept „bogatstva prognoze distribucije vjerojatnosti“ uglavnom se utvrđuje u dvjema dimenzijama: u opsegu znanja društva o profilu rizičnosti kako je odražen u nizu događaja na kojima se temelji prognoza distribucije vjerojatnosti te sposobnosti odabrane metode izračuna da navedene informacije preoblikuje u distribuciju novčanih vrijednosti koje se odnose na promjene u osnovnim vlastitim sredstvima. Koncept bogatstva ne bi trebalo svoditi na granularnost reprezentativnosti prognoze distribucije vjerojatnosti jer čak i prognoza u obliku neprekidne funkcije može biti siromašna.
- „Referentna mjera rizika“ predstavlja rizičnu vrijednost osnovnih vlastitih sredstava sa stupnjem pouzdanosti od 99.5 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja, kao što je utvrđeno člankom 101. stavkom 3. Direktive Solventnost II.
- „Analitičke zatvorene formule“ predstavljaju izravne matematičke formule koje povezuju mjeru rizika koju je odabralo društvo s referentnom mjerom kako je definirana gore u tekstu.
- „ $t = 0$ “ predstavlja datum na koji društvo izračunava potrebni solventni kapital u skladu sa svojim unutarnjim modelom.
- „ $t = 1$ “ predstavlja jednu godinu nakon datuma na koji društvo izračunava potrebni solventni kapital u skladu sa svojim unutarnjim modelom.

Poglavlje 1.: Primjena

Smjernica 1 – Pretprijava

1.8. Nadzorna tijela trebala bi uzeti u obzir uvođenje postupka pretprijave kako bi formulirala stajalište o tome koliko je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje pripremljeno za podnošenje prijave za upotrebu unutarnjeg modela za izračun potrebnog solventnog kapitala u skladu s Direktivom Solventnost II te za udovoljavanje zahtjevima u vezi s unutarnjim modelima utvrđenim Direktivom Solventnost II.

Smjernica 2 – Informacije koje treba dostaviti u zahtjevu za uporabu unutarnjih modela grupe u skladu člankom 231. Direktive Solventnost II

- 1.9. U slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II, za svako povezano društvo koje podnosi zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala podnositelj zahtjeva trebao bi uključiti informacije utvrđene člankom 2. EIOPA-inih provedbenih tehničkih standarda o postupcima za odobrenje unutarnjih modela koji se odnose na to povezano društvo, osim ako su te informacije već navedene u dokumentima koje je dostavilo sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje.
- 1.10. Podnositelj zahtjeva također bi trebao objasniti, za svako povezano društvo uvršteno u zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala, u kojoj se mjeri razvoj, provedba ili validacija komponenti unutarnjeg modela grupe koje su potrebne za izračun potrebnog solventnog kapitala povezanog društva obavlja od strane drugog povezanog društva unutar grupe.

Smjernica 3 - Zahtjev za daljnjim informacijama u slučaju zahtjeva za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjih modela za grupe

- 1.11. U slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe, zahtjev za daljnje informacije povezanom društvu od strane uključenih nadzornih tijela kako je definirano u članku 343. stavku 2. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 kojima se nadzire to društvo, treba najprije podnijeti tijelu nadležnom za nadzor grupe. Tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi potom proslijediti taj zahtjev povezanom društvu ili trebalo bi uključenom nadzornom tijelu koje zahtijeva informacije dostaviti relevantne dokumente ako su ti dokumenti već dostavljeni tijelu nadležnom za nadzor grupe.
- 1.12. U slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II, svako nadzorno tijelo u pitanju kako je definirano u članku 347. stavku 3. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, trebalo bi biti sposobno izravno zatražiti daljnje informacije od povezanog društva koje će nadzirati kako bi procijenilo usklađenost unutarnjeg modela grupe sa zahtjevima u vezi s unutarnjim modelima u odnosu na potrebni solventni kapital tog povezanog društva. U tom slučaju to nadzorno tijelo u pitanju treba odmah obavijestiti tijelo nadležno za nadzor grupe o takvom zahtjevu za informacijama.

Smjernica 4 - Namjera proširivanja područja primjene zahtjeva za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjih modela za grupe

- 1.13. U slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe unutarnjeg modela za grupu, kao dio obrazloženja opsega unutarnjeg modela opisanog u članku 343. stavku 5. ili članku 347. stavku 6. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, podnositelj zahtjeva trebao bi u zahtjevu opisati namjeru, ako postoji, da se proširi područje primjene unutarnjeg modela u budućnosti tako da uključuje, za

potrebe izračuna potrebnog solventnog kapitala grupe, sva povezana društva unutar područja primjene nadzora grupe, ali koja sukladno trenutačnom zahtjevu nisu uključena u području primjene unutarnjeg modela za izračun potrebnog solventnog kapitala grupe.

- 1.14. U slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II, kao dio obrazloženja područja primjene unutarnjeg modela, podnositelj zahtjeva trebao bi u zahtjevu također opisati namjeru, ako postoji, da se u budućnosti proširi područje primjene unutarnjeg modela u budućnosti tako da uključuje izračun potrebnog solventnog kapitala svih povezanih društava koja nisu uključena u područje primjene trenutačnog zahtjeva za izračun svog potrebnog solventnog kapitala s unutarnjim modelom grupe.

Smjernica 5 – Tehničke specifikacije u slučaju zahtjeva za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjih modela grupe u skladu člankom 231. Direktive Solventnost II

- 1.15. U slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II, podnositelj zahtjeva trebao bi u zahtjevu izričito navesti u kojoj se mjeri tehničke specifikacije unutarnjeg modela grupe mogu razlikovati kada se unutarnji model upotrebljava za izračun potrebnog solventnog kapitala grupe i izračun potrebnog solventnog kapitala povezanog društva, uključujući:

- a) tretman transakcija unutar grupe za izračun i potrebnog solventnog kapitala povezanog društva i, kada je primjenjivo, potrebnog solventnog kapitala grupe;
- b) popis parametara unutar unutarnjeg modela koji se mogu različito postaviti za različite izračune koji se vrše s unutarnjim modelom grupe za potrebe izračuna potrebnog solventnog kapitala grupe i izračun pojedinačnih potrebnih solventnih kapitala i
- c) opis rizika specifičnih za grupu koji je relevantan samo u izračunu potrebnog solventnog kapitala grupe.

Poglavlje 2.: Promjene modela

Smjernica 6 – Područje primjene politike promjena modela

- 1.16. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u donošenju politike promjene modela trebalo bi osigurati da ta politika obuhvaća sve relevantne izvore promjene koji mogu utjecati na njegov potrebni solventni kapital, a najmanje promjene:

- a) u sustavu upravljanja društvom;
- b) u usklađenosti društva sa zahtjevima u vezi s upotrebom unutarnjeg modela;
- c) u prikladnosti tehničkih specifikacija unutarnjeg modela društva;

d) u profilu rizičnosti društva.

1.17. Društvo bi također trebalo osigurati da se u politici promjene modela:

a) navodi kada će se promjena unutarnjeg modela smatrati većom ili manjom te kada će se kombinacija manjih promjena smatrati većom promjenom.

b) utvrđuju zahtjevi u vezi s upravljanjem u odnosu na promjene unutarnjeg modela, uključujući unutarnje odobrenje, unutarnju komunikaciju, dokumentaciju i validaciju promjena.

1.18. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ne bi trebalo obuhvatiti uključivanje novih elemenata, kao što je uključivanje dodatnih rizika ili poslovnih jedinica, kao dio promjena unutarnjeg modela sukladno politici za mijenjanje unutarnjeg modela. Uključivanje novih elemenata u unutarnji model treba podlijegati odobrenju nadzornih tijela slijedeći postupak opisan u članku 7. provedbenih tehničkih standarda o postupcima za odobrenje unutarnjih modela.

1.19. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uzeti u obzir ažuriranje parametara unutarnjeg modela kao mogući izvor promjena unutarnjeg modela.

Smjernica 7 – Definiranje veće promjene

1.20. Iako kvantitativni učinak promjene modela na potrebni solventni kapital ili na pojedinačne sastavnice potrebnog solventnog kapitala može biti jedan od pokazatelja koje društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje odluči upotrebljavati za identifikaciju većih promjena, društvo bi trebalo razviti i upotrijebiti niz drugih kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja kako bi definiralo veću promjenu.

Smjernica 8 – Izvješće o manjim i većim promjenama kao kombinacija manjih promjena

1.21. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi prijavljivati manje promjene unutarnjeg modela nadležnim tijelima tromjesečno ili češće ako je potrebno. Manje promjene unutarnjeg modela trebalo bi priopćiti u sažetom izvješću u kojem bi trebali biti opisani i kvantitativni i kvalitativni utjecaji promjena te približni kumulativni kvantitativni i kvalitativni učinci promjena na odobrenom unutarnjem modelu.

1.22. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi upotrebljavati najnoviji unutarnji model koji su odobrila nadzorna tijela kao referencu za ocjenjivanje smatra li se kombinacija manjih promjena većom promjenom, osim ako je postignut drukčiji dogovor s nadzornim tijelima.

Smjernica 9 – Politika promjene unutarnjih modela grupe u skladu s člankom 231. Direktive Solventnost II

1.23. U slučaju unutarnjeg modela grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II; sudjelujuće društvo i povezana društva koja podnose zahtjev za odobrenje

uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog solventnog kapitala trebaju razviti jednu politiku za promjenu modela.

- 1.24. Sudjelujuće društvo i povezana društva koja podnose zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala trebali bi osigurati da politika promjene modela uključuje detaljan popis većih i manjih promjena u vezi s grupom te sa svakim od povezanih društava uvrštenih u zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala.
- 1.25. Sudjelujuće društvo i povezana društva koja podnose zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala trebali bi osigurati da se svaka promjena koja je velika za povezano društvo uvršteno u zahtjev za odobrenje kategorizira kao veća promjena unutar politike.

Smjernica 10 – Proširenje uporabe i proširenje područja primjene unutarnjih modela grupe u skladu s člankom 231. Direktive Solventnost II

- 1.26. Podnositelj zahtjeva trebao bi podnijeti sljedeća proširenja unutarnjeg modela grupe tijelu nadležnom za nadzor grupe, slijedeći jednak postupak kao za veću promjenu unutarnjeg modela kako je utvrđeno člankom 7. EIOPA-inih provedbenim tehničkim standardima o postupcima za odobrenje unutarnjih modela:
 - a) proširenje na izračun potrebnog solventnog kapitala povezanog društva trenutačno uključenoga u područje primjene unutarnjeg modela grupe za izračun potrebnog solventnog kapitala grupe, ali koje trenutačno ne upotrebljava unutarnji model grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala;
 - b) proširenje na pokriće novih elemenata na razini grupe i
 - c) proširenje na pokriće novih elemenata na razini povezanog društva koje trenutačno upotrebljava unutarnji model grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala grupe, uključujući proširenje koje se odnosi na elemente koji su već upotrijebljeni na razini grupe ili ostalih povezanih društava.

Poglavlje 3.: Test upotrebljivosti

Smjernica 11 – Poticaj za unapređivanje kvalitete unutarnjeg modela

- 1.27. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da se unutarnji model upotrebljava u njegovu sustavu upravljanja rizicima i postupcima odlučivanja na način koji stvara poticaje za unapređivanje kvalitete samog unutarnjeg modela.

Smjernica 12 – Test upotrebljivosti i promjene unutarnjeg modela

- 1.28. U postupku poboljšanja kvalitete unutarnjeg modela, kada je veća promjena interno odobrena od strane upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela, društvo

za osiguranje i društvo za reosiguranje trebali bi biti sposobni dokazati usklađenost sa zahtjevima testa upotrebljivosti, uzimajući u obzir:

- a) različite sastavnice testa upotrebljivosti;
- b) različite uporabe njihovog sustava upravljanja.

1.29. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi nadzirati i imati sposobnost dokazati da je svaki vremenski raspon, između utvrđivanja da je promjena unutarnjeg modela potrebna i stvarne provedbe promjene, primjeren. U slučaju zahtjeva za veću promjenu tijekom razdoblja odobrenja, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da je uporaba unutarnjeg modela u postupku njihova odlučivanja primjerena.

Smjernica 13 – Razumijevanje unutarnjeg modela

1.30. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti različite pristupe za osiguranje razumijevanja unutarnjeg modela od strane upravnog, upravljačkog i nadzornog organa i relevantnih korisnika koji unutarnji model upotrebljavaju u svrhu odlučivanja.

1.31. S ciljem procjene svog razumijevanja unutarnjeg modela, nadzorna tijela trebala bi razmotriti obavljanje razgovora s osobama iz upravnih, upravljačkih ili nadzornih tijela te osobama koje upravljaju društvom za osiguranje ili društvom za reosiguranje.

1.32. Nadzorna tijela trebala bi razmotriti i opciju pregleda dokumentacije zapisnika sa sastanaka upravnog odbora ili drugih odgovarajućih tijela koji donose odluke kako bi procijenila usklađenost društva za osiguranje ili društva za reosiguranje sa zahtjevima testa upotrebljivosti.

Smjernica 14 – Potpora postupku odlučivanja

1.33. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati i trebalo bi imati sposobnost dokazati da se unutarnji model upotrebljava za postupke odlučivanja.

1.34. Prije svega, pri izračunu zamišljenog potrebnog solventnog kapitala za namjenski fond, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi ispunjavati odredbe članka 81. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 i objasniti kako osigurava dosljednost između tih ishoda kako se to zahtijeva člankom 223. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.

Smjernica 15 – Specifičnosti testa upotrebljivosti za unutarnje modele grupe u skladu s odredbama članka 231. Direktive Solventnost II

1.35. Sudjelujuće društvo i povezana društva koja podnose zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II za izračun svog solventnog kapitala trebali bi surađivati kako bi osigurali da je dizajn unutarnjeg modela usklađen s njihovom djelatnošću. Trebali bi pružiti dokaz o tome da upravljanje unutarnjim modelom osigurava da:

- a) se potrebni solventni kapital pojedinačnih društava računa učestalošću iz članka 102. Direktive Solventnost II te kad god je to potrebno u postupku odlučivanja;
 - b) mogu predložiti promjene unutarnjeg modela grupe, posebno za sastavnice koje su za njih značajne, ili nakon promjene u njihovu profilu rizičnosti i uzimajući u obzir okruženje u kojem društvo posluje;
 - c) povezana društva dobro razumiju unutarnji model u njegovim dijelovima koji se odnose na rizike tog društva.
- 1.36. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje podnosi zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe za izračun svog potrebnog solventnog kapitala trebalo bi osigurati da je dizajn unutarnjeg modela usklađen s njegovom djelatnošću i njegovim sustavom upravljanja rizicima, uključujući proizvodnju ishoda, na razini grupe i na razini povezanoga društva koji su dovoljno granularni da unutarnji model grupe može igrati dovoljnu ulogu u njihovim postupcima odlučivanja.

Poglavlje 4.: Utvrđivanje pretpostavki i mišljenje stručnjaka

Smjernica 16 – Značajnost u utvrđivanju pretpostavki

- 1.37. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi utvrditi pretpostavke te upotrijebiti mišljenje stručnjaka, posebice uzimajući u obzir značajnost učinka upotrebljavanja pretpostavki s obzirom na sljedeće smjernice o utvrđivanju pretpostavki i mišljenju stručnjaka.
- 1.38. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi procijeniti značajnost, uzimajući u obzir i kvalitativne i kvantitativne pokazatelje te uvjete ekstremnih gubitaka. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi sveukupno ocijeniti razmotrene pokazatelje.

Smjernica 17 – Upravljanje utvrđivanjem pretpostavki

- 1.39. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati pri svakom utvrđivanju pretpostavki, a posebice uporabi mišljenja stručnjaka, slijedi validiran i dokumentiran postupak.
- 1.40. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da se pretpostavke dosljedno izvode i upotrebljavaju tijekom vremena i u čitavom društvu za osiguranje ili u društvu za reosiguranje te da su prikladne za planiranu uporabu.
- 1.41. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi odobriti pretpostavke na dovoljno visokim razinama u skladu s njihovim značajem, za većinu značajnih pretpostavki do i uključujući i upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo.

Smjernica 18 – Komunikacija i nesigurnost u utvrđivanju pretpostavki

- 1.42. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da se postupcima u vezi s pretpostavkama, a posebice u vezi s uporabom mišljenja stručnjaka pri odabiru tih pretpostavki, posebno pokušavaju smanjiti rizici nesporazuma ili pogrešne komunikacije među različitim ulogama povezanim s takvim pretpostavkama.
- 1.43. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi utvrditi formalni i dokumentirani postupak razmjene informacija između davatelja i korisnika značajnog mišljenja stručnjaka i pretpostavki koje iz toga proizlaze.
- 1.44. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi učiniti transparentnom nesigurnost pretpostavki kao i povezanih varijacija konačnih rezultata.

Smjernica 19 – Dokumentacija utvrđivanja pretpostavki

- 1.45. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi dokumentirati postupak utvrđivanja pretpostavki, a posebice uporabu mišljenja stručnjaka, tako da je postupak transparentan.
- 1.46. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u dokumentaciju bi trebalo uključiti pretpostavke koje iz toga proizlaze i njihov značaj, uključene stručnjake, njihovu planiranu namjenu te razdoblje valjanosti.
- 1.47. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uključiti podlogu za mišljenje, uključujući i upotrijebljene informacije, s razinom detalja koja je potrebna kako bi i pretpostavke i proces te kriteriji upotrijebljeni za odabir pretpostavki i isključivanje drugih mogućnosti, bili transparentni.
- 1.48. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da korisnici značajnih pretpostavki prime jasnu i detaljnu pisanu informaciju o navedenim pretpostavkama.

Smjernica 20 – Validacija utvrđivanja pretpostavki

- 1.49. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati validaciju postupka odabira pretpostavki i uporabe mišljenja stručnjaka.
- 1.50. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati dokumentiranje postupka i instrumenata za validaciju pretpostavki, a posebice uporabe mišljenja stručnjaka.
- 1.51. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi pratiti promjene značajnih pretpostavki nastale zbog novih informacija i analizirati te objasniti navedene promjene kao i odstupanja od ostvarivanja značajnih pretpostavki.
- 1.52. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, gdje je to moguće i prikladno, trebalo bi upotrijebiti instrumente validacije kao što su testiranje otpornosti na stres ili testiranje osjetljivosti.
- 1.53. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi preispitati odabrane pretpostavke, oslanjajući se na unutarnje ili vanjske stručnjake.

1.54. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi otkriti pojavu okolnosti u kojima bi se pretpostavke smatrale lažnima.

Poglavlje 5.: Dosljednost metodologije

Smjernica 21 – Kontrolne točke usklađenosti

1.55. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati dosljednost između metoda upotrijebljenih za izračun prognoze distribucije vjerojatnosti i metoda upotrijebljenih za vrednovanje imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti.

1.56. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi provjeriti dosljednost pri sljedećim koracima izračuna prognoze distribucije vjerojatnosti, u slučaju da su relevantni za razmatrani dio modela:

- a) dosljednost prijelaza s vrednovanja imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti na unutarnji model za potrebe izračuna potrebnog solventnog kapitala;
- b) dosljednost vrednovanja imovine i obveza u unutarnjem modelu na datum vrednovanja s vrednovanjem imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti;
- c) dosljednost projekcije faktora rizika i njihova učinka na predviđene novčane vrijednosti s pretpostavkama tih faktora rizika upotrijebljenim u vrednovanju imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti;
- d) dosljednost ponovnog vrednovanja imovine i obveza na kraju vremenskog razdoblja s vrednovanjem imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti.

Smjernica 22 – Aspekti dosljednosti

1.57. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje pri ocjenjivanju dosljednosti trebalo bi uzeti u obzir barem sljedeće aspekte:

- a) dosljednost aktuarskih i statističkih tehnika primijenjenih u vrednovanju imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti te onih iz izračuna prognoze distribucije vjerojatnosti;
- b) dosljednost podataka i parametara koji su upotrijebljeni kao ulazni podaci za spomenute izračune;
- c) dosljednost pretpostavki na kojima se temelje spomenuti izračuni, posebice pretpostavki o ugovornim mogućnostima i financijskim jamstvima, o budućim postupcima uprave te budućim diskrecijskim naknadama.

Smjernica 23 – Ocjena dosljednosti

1.58. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi provoditi redovite ocjene dosljednosti na kvantitativnoj osnovi kad god je to moguće i prikladno.

- 1.59. U svojoj ocjeni dosljednosti, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi:
- a) utvrditi i dokumentirati sva odstupanja između izračuna prognoze distribucije vjerojatnosti i vrednovanja imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti;
 - b) ocjenjivati učinak odstupanja, zasebno i u kombinaciji;
 - c) opravdati da odstupanja ne dovode do nedosljednosti između izračuna prognoze distribucije vjerojatnosti i vrednovanja imovine i obveza u bilanci za potrebe solventnosti.

Poglavlje 6.: Prognoza distribucije vjerojatnosti

Smjernica 24 – Poznavanje profila rizičnosti

- 1.60. Kako bi osiguralo da je niz događaja prognoze distribucije vjerojatnosti, na kojoj se temelji unutarnji model, iscrpan, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uvesti postupke koji mu omogućuju da održi dovoljno i aktualno znanje o svom profilu rizičnosti.
- 1.61. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi posebice nastojati održavati poznavanje pokretača rizika i drugih čimbenika koji objašnjavaju ponašanje varijable na kojoj se temelji prognoza distribucije vjerojatnosti, tako da prognoza distribucije vjerojatnosti može odražavati relevantna obilježja njegovog profila rizičnosti.

Smjernica 25 – Bogatstvo prognoze distribucije vjerojatnosti

- 1.62. U procjeni prikladnosti aktuarskih i statističkih tehnika upotrijebljenih u izračunu prognoze distribucije vjerojatnosti [članak 229. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35] društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje trebali bi uzeti u obzir sposobnost tehnika da uključe znanje o profilu rizičnosti kao važnom kriteriju.
- 1.63. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi odabrati tehnike koje generiraju prognozu distribucije vjerojatnosti dovoljno bogatu da obuhvati sva relevantna obilježja njegova profila rizičnosti članka 229. stavka (e) Provedbenih Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 te osigurati potporu postupku odlučivanja članka 226. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.
- 1.64. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, sukladno članku 229. stavku (g) Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 i u okviru te metodološke ocjene, trebalo bi razmotriti pouzdanost štetnih kvantila koji proizlaze iz prognoze distribucije vjerojatnosti.

Smjernica 26 – Procjena bogatstva prognoze distribucije vjerojatnosti

- 1.65. Kako bi formulirala stajalište u skladu sa smjernicom 25, nadzorna tijela trebala bi uzeti u obzir barem:
- a) profil rizičnosti društva i u kojoj se mjeri to odražava u prognozi distribucije vjerojatnosti;

- b) trenutni napredak aktuarske znanosti i opće prihvaćene tržišne prakse članka 229. stavka (a) Delegirane Uredbe Komisije 2015/35;
- c) u pogledu razine bogatstva prognoze distribucije vjerojatnosti, sve mjere koje društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje poduzima kako bi osiguralo usklađenost sa svakim testom unutarnjeg modela i standarda iz članaka od 120. do 126. Direktive Solventnost II;
- d) u posebnim rizicima koji se razmatraju, način na koji su odabrane tehnike i izračunate prognoze distribucije vjerojatnosti u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje u interakciji s drugim rizicima unutar područja primjene unutarnjeg modela što se tiče razine bogatstva prognoze distribucije vjerojatnosti članka 232. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35;
- e) prirodu, opseg i složenost razmatranih rizika kako je utvrđeno člankom 29. stavkom 3. Direktive Solventnost II.

Smjernica 27 – Obogaćivanje prognoze distribucije vjerojatnosti

- 1.66. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da naponi u generiranju bogate prognoze distribucije vjerojatnosti ne umanjuju pouzdanost procjene štetnih kvantila koji proizlaze iz prognoze distribucije vjerojatnosti.
- 1.67. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da se u prognozu distribucije vjerojatnosti ne unose neutemeljena obogaćivanja koja ne odražavaju originalno znanje o profilu rizičnosti (vidjeti također smjernicu 24).
- 1.68. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje radi obogaćivanja prognoze distribucije vjerojatnosti usklađena sa standardima statističke kvalitete kada je riječ o metodama, pretpostavkama i podacima članci 229., 230. i 231. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35. Kada navedene tehnike uključuju uporabu stručnog mišljenja, društvo bi trebalo uzeti u obzir relevantne smjernice o utvrđivanju pretpostavki i stručnom mišljenju.

Poglavlje 7.: Kalibracija – aproksimacije (upotrebljavanje približnih vrijednosti)

Smjernica 28 – Poznavanje aproksimacija u uvjetima ekstremnih gubitaka

- 1.69. Kada društvo upotrebljava aproksimacije umjesto da izravno koristi referentnu mjeru rizika, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje treba preispitati i obrazložiti pouzdanost rezultata tih aproksimacija u određenom vremenu te u uvjetima ekstremnih gubitaka, u skladu sa svojim profilom rizičnosti.
- 1.70. Prije svega, kada društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje upotrebljava zatvorene analitičke formule za ponovnu kalibraciju svog kapitalnog zahtjeva iz unutarnje mjere rizika u referentnu, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi pokazati kako su pretpostavke na kojima se formule temelje realistične te važeće u uvjetima ekstremnih gubitaka.

Smjernica 29 – Uporaba druge temeljne varijable

1.71. Ako za izvođenje vrijednosti osnovnih vlastitih sredstava upotrebljava varijaciju temeljne varijable različitu od osnovnih vlastitih sredstava za izračun potrebnog solventnog kapitala, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi dokazati kako je:

- a) sposobno pomiriti razlike između osnovnih vlastitih sredstava i temeljne varijable u trenutku $t = 0$;
- b) razumije razliku između osnovnih vlastitih sredstava i temeljne varijable u svakoj situaciji do i uključujući $t = 1$, osobito u uvjetima ekstremnog gubitka, prema profilu rizičnosti društva.

Smjernica 30 - Postupci uprave ako se upotrebljava vremensko razdoblje dulje od jedne godine

1.72. Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u odabiru svog unutarnjeg modela odabere vremensko razdoblje dulje od jedne godine, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uzeti u obzir postupke uprave u kontekstu izračuna potrebnog solventnog kapitala te osigurati da se takvi postupci utječu na bilancu za potrebe solventnosti između $t = 0$ i $t = 1$.

Poglavlje 8.: Raspodjela dobiti i gubitka

Smjernica 31 – Definicija dobiti i gubitka

1.73. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi dobit i gubitak smatrati promjenama u relevantnom razdoblju u:

- a) osnovnim vlastitim sredstvima ili
- b) drugim novčanim iznosima upotrijebljenima u unutarnjem modelu za utvrđivanje promjena u osnovnim vlastitim sredstvima, kao što je stvarna promjena izvora ekonomskog kapitala.

U tu svrhu, raspodjela dobiti i gubitka treba isključiti kretanja koja se mogu pripisati podizanju dodatnih vlastitih sredstava, otkupu ili isplati tih sredstava i raspodjeli vlastitih sredstava.

1.74. Kada društvo u svom unutarnjem modelu upotrebljava varijablu koja ne podrazumijeva osnovna vlastita sredstva, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje navedenu varijablu trebalo bi upotrijebiti za potrebe raspodjele dobiti i gubitka.

1.75. Putem raspodjele dobiti i gubitka društvo bi trebalo utvrditi u kakvom su odnosu promjene pokretača rizika i kretanje varijable na kojoj se temelji prognoza distribucije vjerojatnosti.

Poglavlje 9.: Validacija

Smjernica 32 – Politika validacije i izvješće o validaciji

- 1.76. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi utvrditi, provoditi i održavati pisanu politiku validacije koja navodi, u najmanju ruku:
- a) postupke i metode za validaciju unutarnjeg modela i njihove svrhe;
 - b) učestalost redovite validacije svakog dijela unutarnjeg modela i okolnosti koje potiču dodatnu validaciju;
 - c) osobe odgovorne za svaki zadatak validacije;
 - d) postupak koji bi trebalo slijediti u slučaju da postupak validacije modela utvrdi probleme s pouzdanošću unutarnjeg modela te postupak odlučivanja za rješavanje tih problema.
- 1.77. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi dokumentirati u izvješću o validaciji rezultate validacije kao i dobivene zaključke te posljedice koje proizlaze iz analize validacije.
- 1.78. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uključiti u validaciju upućivanje na skupove podataka za validaciju navedene u smjernici 42, kao i odobrenje od strane glavnih sudionika postupka.

Smjernica 33 – Područje primjene i svrha postupka validacije

- 1.79. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, kod određivanja svrhe validacije, trebalo bi izričito navesti određenu svrhu validacije za svaki dio unutarnjeg modela.
- 1.80. Društvo za reosiguranje trebalo bi obuhvatiti kako kvalitativne, tako i kvantitativne aspekte unutarnjeg modela unutar područja primjene validacije.
- 1.81. Prilikom razmatranja područja primjene validacije, osim razmatranja validacije različitih dijelova unutarnjeg modela, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti validaciju u cijelosti, a posebno primjerenost izračunate prognoze distribucije vjerojatnosti kako bi osigurala da razina regulatornog kapitala ne bude značajno pogrešno prikazana.

Smjernica 34 – Značajnost u validaciji

- 1.82. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti značajnost dijela unutarnjeg modela nad kojim se provodi validacija ondje gdje se značajnost primjenjuje pri odlučivanju intenziteta aktivnosti validacije.
- 1.83. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti značajnost dijelova unutarnjeg modela, i to ne samog po sebi nego i u kombinaciji pri odlučivanju o načinu njihove primjerene validacije.
- 1.84. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti testiranje osjetljivosti kada određuje značajnost u kontekstu validacije.

Smjernica 35 – Kvaliteta postupka validacije

- 1.85. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi utvrditi sva poznata ograničenja u aktualnom postupku validacije.
- 1.86. Kada postoje ograničenja za validaciju dijelova obuhvaćenih postupkom validacije, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi ih biti svjesno te dokumentirati ta ograničenja.
- 1.87. Društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da procjena kvalitete postupka validacije izričito navodi okolnosti pod kojima je validacija nedjelotvorna.

Smjernica 36 – Upravljanje postupkom validacije

- 1.88. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uspostaviti odgovarajuće upravljanje u vezi s priopćivanjem i unutarnjim izvješćivanjem rezultata validacije koju provodi.
- 1.89. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi izraditi i interno priopćiti cjelokupno mišljenje temeljeno na nalazima postupka validacije.
- 1.90. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi prethodno definirati kriterije kako bi se utvrdilo je li rezultate validacije ili njihov dio potrebno proslijediti na višu razinu unutar samog društva.
- 1.91. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi izričito definirati proceduru prosljeđivanja na višu razinu tako da postupak validacije ostane neovisan od razvoja i primjene unutarnjeg modela.

Smjernica 37 – Uloge u postupku validacije

- 1.92. Ako u određenim zadacima u postupku validacije sudjeluju strane koje nemaju funkciju upravljanja rizicima, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da funkcija upravljanja rizicima ispunjava svoju cjelokupnu odgovornost kako je utvrđeno člankom 44. Direktive Solventnost II i člankom 269. stavkom 2. točkom (a) Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, uključujući odgovornost da osigura izvršenje različitih zadataka u sklopu postupka validacije.
- 1.93. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi formalno objasniti ulogu svake strane u definiranom postupku validacije.

Smjernica 38 – Neovisnost postupka validacije

- 1.94. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi dokazati da funkcija upravljanja rizicima, radi osiguravanja objektivnog preispitivanja unutarnjeg modela, osigurava da postupak validacije bude proveden neovisno od razvijanja i rada modela. Funkcija upravljanja rizicima društva trebalo bi osigurati da se zadaci validacije utvrde i izvrše na način da se stvori i održi neovisnost postupka validacije kako je utvrđeno člankom 241. stavkom 2. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.

1.95. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi odlučiti o stranama koje pridonose zadacima povezanim s postupkom validacije, uzimaju u obzir prirodu, opseg i složenost rizika s kojima se društvo suočava, funkcije i vještine ljudi koje treba uključiti te kako osigurava neovisnost postupka validacije.

Smjernica 39 – Specifičnost validacije za unutarnje modele grupe u skladu s člankom 231. Direktive Solventnost II

1.96. Sudjelujuće društvo i povezana društva uvrštena u zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe sukladno članku 231. Direktive Solventnost II za izračun svog potrebnog solventnog kapitala, trebali bi uspostaviti jedinstvenu politiku validacije koja će pokrivati postupak validacije kako na razini grupe tako i na pojedinačnoj razini.

1.97. Sudjelujuće društvo i povezana društva trebali bi oblikovati postupak validacije unutarnjeg modela u kontekstu izračuna kako konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe tako i potrebnog solventnog kapitala povezanih društava uvrštenih u zahtjev za odobrenje uporabe unutarnjeg modela grupe. Sudjelujuće društvo i povezana društva trebali bi izričito prezentirati to razmatranje u politici validacije uspostavljenoj za unutarnji model grupe.

Smjernica 40 – Primjena instrumenata validacije

1.98. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti uporabu kvantitativnih ili kvantitativnih instrumenata validacije pored onih navedenih u članku 242. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.

1.99. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razumjeti instrumente validacije koje upotrebljava i odabrati odgovarajući skup instrumenata za validaciju kako bi osiguralo učinkovit postupak validacije. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uzeti u obzir barem sljedeća obilježja pri odabiru instrumenata za validaciju:

- a) obilježja i ograničenja instrumenata za validaciju;
- b) vrsta: instrumenti za validaciju koji mogu biti kvalitativni, kvantitativni ili kombinacija tih vrsta;
- c) potrebno znanje: raspon znanja koji se traži od osoba koje provode validaciju;
- d) potrebne informacije: potencijalna ograničenja u količini ili vrsti informacija dostupnih za vanjsku validaciju u odnosu na unutarnju;
- e) ciklus validacije: instrumenti za validaciju koji su relevantni za pokrivanje svih glavnih pretpostavki koje nastaju u različitim fazama unutarnjeg modela, od razvoja, provedbe pa do djelovanja.

1.100. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u izvješću o validaciji trebalo bi dokumentirati nad kojim se dijelovima unutarnjeg modela provodi validacija sa svakim od instrumenata za validaciju te zašto su ti instrumenti za vrednovanje prikladni za pojedinu svrhu, opisujući u najmanju ruku:

- a) značajnost dijela modela koji se vrednuje;
- b) razinu na kojoj se instrument primjenjuje, od pojedinačnih rizika, blokova za modeliranje, portfelja, poslovnih jedinica do skupnih rezultata;
- c) svrhu tog zadatka validacije;
- d) očekivani ishod validacije.

Smjernica 41 – Testiranja otpornosti na stres i analize scenarija

- 1.101. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi upotrijebiti testiranja otpornosti na stres i analize scenarija kao dio validacije unutarnjeg modela.
- 1.102. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi jamčiti da testiranja otpornosti na stres i analize scenarija koje upotrebljava pokrivaju relevantne rizike te da ih prati tijekom vremena.

Smjernica 42 – Skupovi podataka za validaciju

- 1.103. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da mu odabrani podaci i mišljenje stručnjaka upotrijebljeni u postupku validacije omogućuju da djelotvorno provede validaciju unutarnjeg modela u širokom rasponu okolnosti koje su se dogodile u prošlosti ili bi se mogle dogoditi u budućnosti.

Poglavlje 10.: Dokumentacija

Smjernica 43 – Postupci kontrole dokumentacije

- 1.104. Kako bi se osigurala kontinuirana kvaliteta dokumentacije u skladu s člankom 243. stavkom 3. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi imati najmanje:
 - a) djelotvoran postupak kontrole dokumentacije unutarnjeg modela;
 - b) postupke kontrole verzija za dokumentaciju unutarnjeg modela;
 - c) jasni referentni sustav dokumentacije unutarnjeg modela koji treba upotrebljavati u popisu dokumentacije koje zahtijeva članak 244. stavak (a) Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.

Smjernica 44 – Dokumentacija metodologija

- 1.105. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi izraditi dovoljno detaljnu dokumentaciju za dokazivanje opsežnog razumijevanja metodologija i tehnika upotrijebljenih u unutarnjem modelu, uključujući u najmanju ruku:
 - a) temeljne pretpostavke;
 - b) primjenjivost takvih pretpostavki s obzirom na profil rizičnosti društva;
 - c) sve nedostatke metodologija ili tehnike.

1.106. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje prilikom dokumentiranja teorije, pretpostavki te matematičkih i empirijskih podloga na kojima se temelji bilo koja metodologija primijenjena u unutarnjem modelu, u skladu s člankom 125. stavkom 3. Direktive Solventnost II, trebalo bi uključiti značajne korake razvoja metodologije, ako je dostupna, kao i druge metodologije koje su uzete u obzir, ali koje društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje nakon toga nije upotrijebilo.

Smjernica 45 – Okolnosti pod kojima unutarnji model nije djelotvoran

1.107. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi uključiti u svoju dokumentaciju sažetak svih značajnih nedostataka unutarnjeg modela, objedinjenih u jedinstvenom dokumentu, koji sadrži barem sljedeće aspekte navedene u članku 245. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.

Smjernica 46 – Prikladnost dokumentacije za primatelje

1.108. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti izradu dokumentacije unutarnjeg modela koja za unutarnji model sadrži više od jedne razine dokumentacije proporcionalne različitim primjenama i ciljanoj publici.

Smjernica 47 – Upute za uporabu ili opisi postupka

1.109. U sklopu dokumentacije unutarnjeg modela, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi imati upute ili opise postupka za uporabu unutarnjeg modela koji trebaju biti dovoljno detaljni kako bi omogućili da neovisna stručna treća strana primjenjuje i upravlja unutarnjim modelom.

Smjernica 48 – Dokumentacija ishoda modela

1.110. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi dokumentirati i pohraniti, kao dio dokumentacije unutarnjeg modela, ishode modela koji su važni za zadovoljavanje zahtjeva iz članka 120. Direktive Solventnost II.

Smjernica 49 – Dokumentacija softvera i platforme za modeliranje

1.111. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi u svojoj dokumentaciji nuditi informacije o softveru, platformama za modeliranje i hardverskim sustavima upotrijebljenima u unutarnjem modelu.

1.112. Prilikom primjene softvera, platformi za modeliranje i hardverskih sustava, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi pružiti u dokumentaciji dovoljno informacija kako bi moglo ocijeniti i opravdati njihovu uporabu te omogućiti nadzornim tijelima da procijene njihovu primjerenost.

Poglavlje 11.: Vanjski modeli i podaci

Smjernica 50 – Vanjski podaci

- 1.113. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, s obzirom na prirodu vanjskih podataka, trebalo bi biti sposobno dokazati odgovarajuću razinu razumijevanja specifičnosti vanjskih podataka upotrijebljenih u unutarnjem modelu uključujući bilo kakvu značajnu preobrazbu, ponovno rangiranje, sezonalnost i sve druge obrade svojstvene vanjskim podacima.
- 1.114. Prije svega, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi, u najmanju ruku:
- a) razumijevati svojstva i ograničenja ili druga obilježja vanjskih podataka;
 - b) razvijati postupke za utvrđivanje vanjskih podataka koji nedostaju i drugih ograničenja;
 - c) razumijevati aproksimacije i obrade poduzete za nepouzidane vanjske podatke ili one koji nedostaju;
 - d) razvijati postupke za provođenje pravodobnih provjera dosljednosti, uključujući usporedbe s drugim relevantnim izvorima u mjeri u kojoj su podaci razumno dostupni.

Smjernica 51 – Razumijevanje vanjskog modela

- 1.115. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi biti sposobno dokazati da sve strane koje sudjeluju u uporabi vanjskog modela dovoljno dobro razumiju za njih relevantne dijelove vanjskog modela, uključujući pretpostavke te tehničke i operativne aspekte.
- 1.116. Društvo za osiguranje ili reosiguranje trebalo bi obratiti posebnu pozornost na one aspekte vanjskog modela koji su važniji za njegov profil rizičnosti.

Smjernica 52 – Preispitivanje odabira vanjskog modela i podataka

- 1.117. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi redovito preispitivati svoje obrazloženje za odabir određenog vanjskog modela ili skupa vanjskih podataka.
- 1.118. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi se uvjeriti da se prekomjerno ne oslanja na jednog pružatelja te treba imati planove za ublažavanje učinaka bilo kakvih propusta pružatelja.
- 1.119. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi obratiti pozornost na svako ažuriranje vanjskog modela ili podataka koji omogućuju društvu da bolje procijeni svoje rizike.

Smjernica 53 – Integracija vanjskih modela unutar okvira unutarnjeg modela

- 1.120. U postupku pretprijave nacionalna nadležna tijela trebala bi formirati stajalište o načinu na koji društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje dokazuje da je koncept ugradnje vanjskog modela u okvir unutarnjeg modela primjeren,

uključujući tehnike, podatke, parametre, pretpostavke koje je društvo odabralo te ishode vanjskog modela.

Smjernica 54 – Validacija u kontekstu vanjskih modela i podataka

- 1.121. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi provesti vlastitu validaciju aspekata vanjskog modela koje su relevantne za njegov profil rizičnosti kao i postupaka za ugradnju vanjskog modela i podataka u svoje vlastite postupke i unutarnji model.
- 1.122. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi procijeniti primjerenost odabira ili neodabira obilježja ili opcija dostupnih za vanjski model.
- 1.123. U sklopu svoje vlastite validacije, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi razmotriti prikladne informacije te osobito analizu koju je proveo ponuditelj ili treća strana te kako pritom društvo za osiguranje ili reosiguranje treba osigurati, u najmanju ruku:
- a) da nije ugrožena neovisnost validacije;
 - b) dosljednost s postupkom validacije koji određuje društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, koja je jasno izložena u politici validacije;
 - c) da je uzeto u obzir svako implicitno ili eksplicitno odstupanje u analizi koju je proveo ponuditelj ili treća strana.

Smjernica 55 – Dokumentacija u kontekstu vanjskih modela i podataka

- 1.124. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da dokumentacija vanjskih modela i podataka udovoljava dokumentacijskim standardima.
- 1.125. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi izraditi dokumentaciju najmanje o sljedećem:
- a) aspektima vanjskog modela i vanjskih podataka koji su relevantni za njegov profil rizičnosti;
 - b) integraciji vanjskog modela ili vanjskih podataka unutar vlastitih postupaka i unutarnjeg modela;
 - c) integraciji podataka, osobito ulaznih za vanjski model ili izlaznih iz vanjskog modela unutar vlastitih postupaka i unutarnjeg modela;
 - d) vanjskim podacima upotrijebljenim u unutarnjem modelu, kao i njihovu izvoru i namjeni.
- 1.126. Ako kao dio svoje vlastite dokumentacije društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koristi dokumentaciju koju su izradili ponuditelji i pružatelji usluga, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi osigurati da njegova sposobnost da ispuni dokumentacijske standarde nije ugrožena.

Smjernica 56 – Odgovornost društva u kontekstu vanjskih modela i podataka

1.127. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi se pridržavati svoje odgovornosti za izvršenje obveza u vezi sa svojim unutarnjim modelom te odgovornosti za ulogu vanjskog modela ili podataka u unutarnjem modelu ili bilo kojih drugih zahtjeva.

Smjernica 57 – Uloga pružatelja usluga pri uporabi vanjskih modela i podataka

1.128. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi sklopiti sporazum o izdvajanju poslova kada odabere da neće izravno provoditi vanjski model.

1.129. Slično tome, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi sklopiti sporazum o izdvajanju poslova kada odluči opunomoćiti pružatelja usluga da obavlja neke zadatke vezane za vanjske podatke.

1.130. Prilikom sklapanja sporazuma o izdvajanju poslova, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje trebalo bi ispunjavati zahtjeve iz članka 49. Direktive solventnost II i članka 274. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35.

Poglavlje 12.: Unutarnji modeli za grupe - Rad kolegija

Smjernica 58 – Procjena područja primjene unutarnjeg modela

1.131. Prilikom procjene primjerenosti područja primjene unutarnjeg modela, tijelo nadležno za nadzor grupe, ostala uključena nadzorna tijela definirana u članku 343. stavku 2. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 i ostala nadzorna tijela koja odredi u skladu s člankom 344. stavkom 2. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 trebala bi prije svega razmotriti:

- a) važnost povezanih društava unutar u odnosu na profil rizičnosti grupe;
- b) profil rizičnosti povezanih društava unutar u usporedbi s ukupnim profilom rizičnosti grupe;
- c) ako je primjenjiv, prijelazni plan za proširenje područja primjene modela u kasnijoj fazi te vremenski okvir za to;
- d) primjerenost standardne formule ili drugog unutarnjeg modela koji je odobren ili je u postupku odobrenja za izračun potrebnog solventnog kapitala svakog povezanog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je uključeno u područje primjene unutarnjeg modela;
- e) primjerenost standardne formule ili drugog unutarnjeg modela koji je odobren ili je u postupku odobrenja za izračun potrebnog solventnog kapitala svakog povezanog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje unutar koje nije uključeno u područje primjene unutarnjeg modela grupe.

1.132. Prilikom procjene primjerenosti isključivanja povezanih društava unutar iz područja primjene unutarnjeg modela nadzorna tijela navedene u prethodnom stavku trebala bi procijeniti bi li isključenje društava moglo dovesti do:

- a) nepravilne raspodjele vlastitih sredstava na temelju potrebnog solventnog kapitala pojedinačnog društva umjesto na temelju vlastitog doprinosa profilu rizičnosti ;
- b) nedosljednosti koje proizlaze iz uporabe unutarnjeg modela za izračun potrebnog solventnog kapitala te uporabe standardne formule ili drukčijeg unutarnjeg modela, odobrenog ili u postupku odobrenja, bilo kojeg povezanog društva unutar grupe za izračun njegova potrebnog solventnog kapitala;
- c) slabosti u upravljanju rizicima grupe i povezanih društava unutar koje su rezultat ograničenog područja primjene unutarnjeg modela;
- d) neodgovarajući potrebni solventni kapital u odnosu na profil rizičnosti grupe.

Smjernica 59 - Plan rada unutarnjeg modela za postupak procjene i odobrenja unutarnjih modela za

1.133. Tijelo nadležno za nadzor u dogovoru s ostalim uključenim nadzornim tijelima trebalo bi uspostaviti plan rada unutarnjeg modela i pravila komunikacije koja uključena nacionalna nadležna tijela trebaju slijediti tijekom postupka procjene i odobrenja unutarnjih modela za grupe.

1.134. Prema potrebi, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi u dogovoru s ostalim uključenim nadzornim tijelima ažurirati plan rada unutarnjeg modela.

1.135. U vezi s procjenom unutarnjeg modela, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi osigurati da plan rada unutarnjeg modela pokriva vremenski rok, glavne korake i očekivane rezultate ove procjene. U slučaju unutarnjeg modela grupe u smislu članka 231. Direktive Solventnost II, tijelo nadležno za nadzor grupe i ostala nadzorna tijela u pitanju trebala bi razmisliti o tome da u plan rada unutarnjeg modela uključe posebne odredbe među njima. Tijelo nadležno za nadzor trebalo bi osigurati da plan rada unutarnjeg modela, u najmanju ruku:

- a) utvrđuje kada i kako konzultirati i uključiti u procjenu ostala uključena nadzorna tijela iz članka 343. stavka 2. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35;
- b) utvrđuje kada i kako omogućiti ostalim nadzornim tijelima unutar nadzornih tijela iz članka 344. stavka 2. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 da sudjeluju u procjeni;
- c) utvrđuje prioritete za procjenu, uzimajući u obzir područje primjene unutarnjeg modela, specifičnosti svakog povezanog društva unutar, profil rizičnosti grupe i povezanih društava unutar grupe te dostupne i relevantne informacije o unutarnjem modelu;
- d) utvrđuje kada i kako izvijestiti ostala uključena nadzorna tijela o ishodima procjene koju su izvršila uključena nadzorna tijela.

1.136. U odnosu na odluku o zahtjevu za odobrenje uporabe unutarnjeg modela za grupe prema članku 231. Direktive Solventnost II, tijelo nadležno za nadzor grupe, u suradnji s drugim nadzornim tijelima u pitanju, trebalo bi osigurati da plan rada unutarnjeg modela pokriva vremenski rok za sve korake i očekivane rezultate za donošenje zajedničke odluke kako je navedeno u EIOPA-inim provedbenim tehničkim standardima o postupku za donošenje zajedničke odluke za unutarnje modele grupe.

Smjernica 60 - Zabrinutost zbog postupka

1.137. Kad god uključeno nadzorno tijelo utvrdi bitan razlog za zabrinutost u pogledu postupka za odobrenje, trebalo bi što je prije moguće podijeliti svoju zabrinutost s tijelom nadležnim za nadzor grupe te ostalim uključenim nadležnim nacionalnim tijelima.

Smjernica 61 – Zajednički izravni nadzori provedeni tijekom postupka pretprijave za unutarnje modele za

1.138. Tijelo nadležno za nadzor grupe i ostala uključena nadzorna tijela trebala bi biti u mogućnosti zatražiti i raspraviti kada i kako organizirati zajedničke izravne nadzore radi provjere svake informacije koja se tiče procjene unutarnjeg modela grupe, a s ciljem osiguranja djelotvornosti postupka.

1.139. Nadzorna tijela koja traže zajednički neposredni nadzor trebala bi obavijestiti tijelo nadležno za nadzor navodeći područje primjene i svrhu tog nadzora, uzimajući u obzir ciljeve tog nadzora u odnosu na postupak procjene koje su odredila uključena nadzorna tijela.

1.140. Tijelo nadležno za nadzor potom moralo bi obavijestiti ostala uključena nadzorna tijela, EIOPA-u i, gdje je potrebno, ostale članove i sudionike kolegija na koje izravni nadzor može utjecati ili koji su zainteresirani za sudjelovanje u izravnom nadzoru ili njegovu ishodu.

1.141. Nakon što se utvrde nadzorna tijela koja sudjeluju u zajedničkom izravnom nadzoru, ona bi trebala raspraviti i usuglasiti se o krajnjem području primjene, svrsi, strukturi i raspodjeli zadataka izravnog nadzora, uključujući i to tko predvodi izravni nadzor.

1.142. Tijelo nadležno za nadzor grupe moralo bi se stalno obavještavati o tijeku i nalazima zajedničkog izravnog nadzora.

1.143. Nadzorno tijelo koje predvodi izravni nadzor, a nije tijelo nadležno za nadzor, trebalo bi tijelu nadležnom za nadzor grupe dostaviti relevantnu dokumentaciju. Tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi staviti na raspolaganje relevantnu dokumentaciju uključenim nadzornim tijelima, ostalim nadzornim tijelima koja sudjeluju u zajedničkom izravnom nadzoru i EIOPA-i. Tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi ostalim članovima i sudionicima dostaviti popis zaprimljene relevantne dokumentacije te im na poseban zahtjev dostaviti dokumente.

1.144. Na temelju izvješća u kojemu su navedeni glavni nalazi zajedničkog izravnog nadzora nadzorno tijelo koje predvodi izravni nadzor trebalo bi raspraviti s

uključenim nadzornim tijelima o rezultatima zajedničkog izravnog nadzora te o mjerama koje treba poduzeti.

1.145. Tijelo nadležno za nadzor trebalo bi obavijestiti ostale članove i sudionike o rezultatu i mjerama u sklopu dogovorene komunikacije unutar kolegija.

Smjernica 62 - Razmjena preispitivanja unutarnjih modela za

1.146. Uključena nadzorna tijela trebala bi razmjenjivati glavne nalaze i raspravljati o glavnim nalazima svojih neizravnih i izravnih nadzora koji se odnose na unutarnji model s tijelom nadležnim za nadzor grupe i ostalim uključenim nadzornim tijelima.

1.147. Uključena nadzorna tijela trebala bi podijeliti pristup koji primjenjuju u provjeri elemenata unutarnjeg modela s za nadzor grupe i ostalim uključenim nadzornim tijelima.

1.148. Ako nakon te razmjene uključena nadzorna tijela utvrde znatne razlike u primijenjenim pristupima, trebala bi raspraviti i dogovoriti postupak kako bi razvili dosljedne pristupe, kada smatraju da je primjereno takvo usklađivanje.

1.149. Kada to smatraju potrebnim, uključena nadzorna tijela trebala bi razmotriti razmjenu instrumenata i tehnika koje rabe za provjeru elemenata unutarnjeg modela s ostalim uključenim nadzornim tijelima.

Smjernica 63 – Sudjelovanje nadzornih tijela trećih zemalja tijekom procjene unutarnjih modela za grupe

1.150. Tijelo nadležno za nadzor grupe i ostala uključena nadzorna tijela trebala bi odlučiti je li potrebno te s kojim je nadzornim tijelima treće zemlje potrebno savjetovanje.

1.151. Prije savjetovanja s nadzornim tijelom treće zemlje nadležno za nadzor grupe trebalo bi uz potporu ostalih nadzornih tijela poduzeti odgovarajuće korake kako bi osiguralo da su zakonske odredbe o povjerljivosti informacija državnog područja u kojoj se nalazi nadzorno tijelo treće zemlje istovjetne zahtjevima o profesionalnoj tajnosti koji proizlaze iz Direktive Solventnost II.

Smjernica 64 – Procjena većih promjena unutarnjeg u skladu s člankom 231. Direktive Solventnost II

1.152. U vezi s procjenom zahtjeva za odobrenje veće promjene unutarnjeg modela grupe u smislu članka 231. Direktive Solventnost II, tijelo nadležno za nadzor grupe i ostala nadzorna tijela u pitanju trebala bi odlučiti hoće li procjenu promjena na razini povezanog društva prenijeti na relevantno predmetno nadzorno tijelo.

Sukladnost i pravila izvješćivanja

1.153. Ovaj dokument sadrži smjernice izdane u skladu s člankom 16. Uredbe o EIOPA-i. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EIOPA-i, nadležna tijela i

financijske institucije poduzimaju sve napore kako bi se uskladili sa smjernicama i preporukama.

1.154. Nadležna tijela koja su usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama moraju ih uvrstiti u svoj regulatorni ili nadzorni okvir na primjeren način.

1.155. Nadležna tijela potvrđuju EIOPA-i pridržavaju li se ili namjeravaju li se pridržavati ovih smjernica, s razlozima nepridržavanja, u roku od dva mjeseca nakon izdavanja prevedenih verzija.

1.156. U slučaju da nadležna tijela ne podnesu odgovor u navedenom roku, smatrat će se da nisu usklađena s izvještavanjem te će kao takva biti prijavljena.

Završna odredba o reviziji

1.157. Ove će smjernice podlijegati reviziji od strane EIOPA-e.